

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr 98. ANULU XVI.

Telegrafulu ese de doue ori pe septembra : joia si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditură foie pe afara la c. r. poste, cu bani gata prim scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiul prenumeratunii pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte partile ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principale si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratul se plasesc pentru intea ora cu 7. cr. sirul, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, in 1/13 Decembre 1868.

Diu'a de Santulu Apostolu Andreiu.

Sabiu 30 Noemvre.

Chiamarea celui dintâi invatatielui Andreiu a fostu unu ce epocalu pentru omenime, pentru ca cu acest'a s'a intarit cea dintâi din cele două spradiece colone a le măntuirei prin Christosu. Cu aceea ocazie s'a aprinsu cea dintâi lumina aici pe pamant, lumina, carea avea sa lumineze in lume spre a se cunoște omului pre sine in demnitatea sea de om, si de a nutri in elu credinti'a de acelui viitoru eternu, in imperati'a spiritelor.

Provedinti'a face si astazi minuni cu popoarele. Ea indeplinește in specialu cu ele, ce au implinitu cu omenimea in genere, cându s'a facutu celu dintâi pasu alu latrei creștinismului. Poporul română avea lipsa de a esf din unu intunericu greu ce lu erau asiediatu vicissitudinile seculilor ca o negura preste densulu. Si eata provedinti'a ne tramea unu Andreiu, carele cu toagulu dreptului si alu legei a condusu pre poporul seu la esercitarea demnitătiei sele că biserică autonoma si naționale.

Cându suntemu petrunsi de astfelui de cugete, considerâmu si presentulu; considerâmu inse mai multu venitorulu, carele are sa desvole arboarele sementiei ce si pâna acum a adusu rôda multa.

Cugetele aceste sternite in noi, nu suntu nisice cugete isolate. Ele suntu o proprietate forte estinsa a tuturor românilor, acelora ce o intielegu si acelora ce inca nu o intielegu. De aceea e forte naturalu că din'a de serbatore a Apostolului celui dintâi chiamatu S. Andreiu, care este totu deodata si diu'a numelui Présântitului Parinte Arhiepiscopu si Metropolitu Andreiu Bar. de Siauguna, sa fia o dupla festivitate solemnala pentru toli români de sub Arhiepiscopirea Présântitului P. acum numitul. Sa ne permita on. publicu, dreptu ar-gumentu despre adeverat'a esistinta a cugetelor de mai susu a enară simplu, cum fii sufletesci de aici a-i Marelui Arhiepiscopiu au petrecutu acesta di festiva si in anulu acest'a :

Eri sér'a la 4 ore se seversi servitiulu ddescu de sér'a cu lithia. La si epte ore Seminariolu nostru era iluminat frumosu si ospetii invitati de junimea nostra clericale, sosira in unu numeru forte frumosu (preoti, functionari, neguieritori si meseriesi; domne si domnisiore) in sal'a pregata pentru festivitate. Corulu deschise festivitatea prin imnul indatinat, cărui urmă o cuventare festiva rostita de clericulu in anulu III, Daniilu Popoviciu Barciianu; o cuventare forte bine tiesuta si carea cuprinde datele istorice bisericesci si naționale, dela sosirea Escolentiei Sele Présântitului Arhiepiscopu si Metropolitu pâna in momentulu de fatia. Corulu continuă apoi o intonație frumosa „Sânte Parinte“, urmata de o declamatiune nimerita de cătra clericulu in an. III B. Florianu. Dupa executarea piesei „Respira române“, de coru, declamat cu multu succesu clericul an. I O. Sorescu poesi'a lui C. Boliacu „Sil'a“.

Festivitatea se incheia ieri sér'a cu „Pre Stananul“ executat de coru, dupa carea ospetii cu animile pline de bucuria se despartiră.

Astazi se celebră St'a Liturgia de către corpulu profesorale seminariale, la care se cetira rugaciuni fericinti pentru indelung'a sanatate a Présântitului Arhiepiscopu si Metropolitu, pre care Ddieu sa ni-lu tienă iotru fericire la multi ani !

Invitarea facuta către Patriarchulu Constantinopolitan la Conciliul escrisul prin Papa Romei pre 8. Decembre 1868.

Jurnalul „La Turquie“ aduce despre invitarea Patriarchului din Constantinopol la conciliul asiatic

numit „ecumenic“ séu de a tota lumea, ce are a se tiené la Rom'a in anulu 1869, si despre responsul Patriarchului la aceasta invitare urmatorele

In 15 Octobre cerura doi Abati din suita Episcopului latinu, P. Brunoni, priu Vicariulu generale alu Patriarchului ecumenic, audiintia la Patriarchulu pentru Domn'a Sea Test'a, locotenintele Episcopului, carele sa afla acum la Rom'a. Audiint'a se incuviintă si se puse pre 17 Octobre. In diu'a acesta se presentă D. Sea Test'a, insocitu de alti trei Abati, la Patriarch'a, si fu dusu de Vicariulu generale la Santien'a Sea. Domnii dela Rom'a fura admisi la sarutarea mânei, imbratisati de Patriarchulu si primiti cu cea mai mare afabilitate. Dupa acesta Don Test'a scose din buzunariu o brosura legata cu elegantia si o predete Patriarchului, precandu unu altu Abate dîse cuvintele : In absența P. Brunoni venim noi, că sa invitâmu pre Santien'a Vôstra la conciliul ecumenic, ce se va adună in 8 Decembre 1869, si Ve rogâmu a primi acesta scriere de invitatie.

Patriarchulu facut unu semnu cu mâna, că se puna carteza pre mese, invită pre deputati se siadă si respunse in tonu binevoitoru : „Deca n'aru fi publicatu dejă jurnalulu de Róm'a harthi'a de convocare a Santieniei Sele la conciliul, pre care Domniele Vôstre lu numiti ecumenic, si déca n'amur cunoscere noi intenționea si cuprinsulu acestei hartii, precum si principiele Santieniei Sele, apoi cu cea mai mare bucuria amu primi o epistolă dela Patriarchulu Romei vechi, sperându, ca vomu astă in tr'ens'a vreo idee nouă. Dupace insa acesta scriere de convocare, publicata in jurnale, a enunciata dejă principiele Santieniei Sele, principie, care suntu cu totulu opuse principielor bisericei ortodoxe a resaritului, pentru aceea, venerabili parinti, ve declarâmu cu dorere sincera, ca nu potem primi nici o invitare de felul acest'a, nici alta epistolă, care incontr'a spiritului evangeliei, a invetiaturilor conciliilor ecumenice si a săntilor Parinti repetescu acele principii. Santien'a Sea inca la anulu 1848 a facut unu asemene pasu; prin acesta s'a provocat atunci o enciclica a bisericei resaritene carea in espunerea cea simpla si chiara a diferintiei intre principiele Romei si ale bisericei resaritene, a intristat adâncu pre Santien'a Sea. Dupace dar Santien'a Sea se pare, ca nu va se receda dela principie sele, si noi, multiemita lui Dumnedieu, de ale noastre nu ne lapedâmu, pentru aceea nu amu mai causă Santieniei Sele dureri noue, nici amu deschide rane vechi. Si apoi n'amur voii că prin controverse, cari prea adeseori ducu la dusmania, sa desceptâmu o ura vechia adormita, pre cătă mai multu decâtă oricându avemu trebuinta intre noi de iubirea evangelica, pentru a ne aperă de multi periculi feluriti, ee incungiura biserica lui Christosu. Dintr'altele numai Istoria poate dă deslegarea cea dréptă a acestoru cestioni. Nainte cu diece seculi era o biserica, ce marturisea la resaritul si la apusul, in Rom'a cea vechia că si in cea nouă, aceea-si creditintia. Se ne reîntorcem la aceea epoca, se vedem ca cine a adausu invetiaturi noue, cine a delaturat invetiaturi vechi! Se suprimem innoirile, déca suntu; atunci apoi pre nesintite ne vomu astă cu totii pre acela-si punctu de ortodoxia universale, dela care s'a departat Rom'a din ce in ce mai tare, largindu astfelu abisulu, ce ne despartiesce, necurmatu prin dogme noue si prin hotariri anti-traditionali.“

Dupa acesta intrebă Don Test'a : De cari principie vorbesce Santien'a Sa?“ Patriarchulu respus : „Nu voi se intru in specialeităti. Dar pânăcându va stă pre pamantu biserica Mantuitorului, noi nu potem concede, că in sinulu ei sa fie altu Episcopu supremu de cătu Domnul, si că preste Soborele de

a tota lumea, căror-a pentru consumantii a loru cu Scriptur'a si cu traditiunea, singure le compete infabilitate, se se radice unu Patriarchu infalibile, care vorbesce escathedra. Asemene nu potem permite, că unu Apostolu sa se puna preste ceialalti, dupace Spiritulu săntu pre toti i-a luminat in asemene modu, si că Patriarchulu séu Pap'a este a séu cel'a sa pretindă presiedinti'a nu că ordine omenesca, ci că unu dreptu domnedieescu.“

La acesta reflecta unul dintre Abati, ca Rom'a nu are de cugetu, a schimbă principiele sele; ear celalaltu abate au disu : „Pentru conciliul din Florentia, care aru fi impreunat ambe bisericele, invita Pap'a pre cei remasi afara de uniune la conciliul ecumenic, că sa se lumineze si sa se curătăsesca.“

Patriarchulu respuse : „Numai oameni nesciutori nu cunosc ceea ce s'a disu si s'a scrisu contra Soborului din Florentia, si Domniele Vôstre, venerabili Parinti, de siguru nu sunteti din numărul acelor. In adeveru cu siedint'a din urma a acestei adunări uniunea a si fostu morăta. Si preste totu o adunare, carea a fostu conchiamata numai din motive politice si prin fome si violentia a impusunor'a din noi hotariri, nu merita săntul nume de Sinodu. Ca Sinodu ecumenic, că biserica universale, că adeverata uiversitate noi potem privi de sănta numai o astfelu de adunare, in carea fara privire la numerulu membrilor ei se prezenta inveniatur'a Apostolilor si credint'a fiacării biserici singuratice curata si fara macula. Asi a fostu in epoc'a dela intemeierea creștinismului pâna la veacul alu optulea; si in asemene modu explicara in tempulu acest'a Parintii apusul si ai resaritului, precum si cele siepte Sobore, care singure suntu de a tota lumea, săntul testu alu evangeliu. Aceste Sobore si acesti Parinti potu servi de conducatori siguri si infalibili fiacării Episcopulu apusului, care cauta cu sinceritate adeverul evangelic. Acele suntu tribunalulu supremu alu invetiaturei creștinesci, ele suntu calea, pre carea ne potem intalni la sarutarea cea sănta a unimei dogmatice. Cela ce merge afara din calea acest'a, totudeun'a va fi privit din partea nostra de necompetiente, a adună in giurulu seu pre membrii bisericei universali ortodoxe. Dati alte, déca unii din Episcopii apusului suntu la indoiala in privint'a unor'a din invetiaturile loru si voru a sa intru pentru indreptarea acelor, apoi se o faca cu totulu dupa voi'a loru; cătă pentru noi, noi nu amezi nici o indoiala in privint'a invetiaturilor traditioanali ale ereditiei noastre. Si fiindca e vorba despre Sobore ecumenice, apoi Domniele Vôstre, venerabili Abati, nu sa pote sa fiti uitati, ca aceleia mai nainte se constituau cu totulu, in altu modu, decâtă conciliulu, ce se conchiamă acum. Déca Pap'a dela Rom'a aru fi practisatu egalitate si fratietate apostolescă, apoi aru fi trebuitu sa cunoscă, ca elu dupa dreptulu canonice este celu d'antai intre cei de asemene siesi, si in calitatea acestei aru si trebuitu sa scria către fiacării Patriarchu, către fiacării Sinodu alu resaritului si aru si trebuitu sa intrebe pre fratii sei in Christosu, ca suntu si ei de parerea lui in privint'a conchiamarei conciliului, ca unde sa se adune conciliul si ce obiecte se peracteze, in locu de a enunciati prin jurnale intenționile sele, care me gu intr'acolo, că elu sa trăea de capulu creștinatii. Intorceți-vă dar la Istoria si la conciliile ecumenice, déca văiti sa ajungeți la adeverat'a unime, ce o dorim cu totii prea multu; ori déca acest'a ve este prea greu, apoi sa ne restrinjemu pre lângă aceea, că sa ne rogâmu lui Dumnedieu pentru pacea lumei, precum si pentru bun'a sporire si unimea bisericielor. Pentru asta data ve declarâmu cu dorere,

ca invitarea o lînemu de nesruptisera și acăsta hară circulera de nefolositore.⁴

Unul din Abati și luă voia a observă: „cum sa ne duca rugaciunile singure la uniune? când este cine va bolnavu, sperămu vindecarea dela Domnediu și ne rogăm pentru celu bolnavu; dar totdeodata grijim și pentru medicu și medicina“

Dara la aceste facu apoi Patriarchulu incheiarea și disă: „când este vorba de bôle spirituali și religiose, atunci Domnul singuru cunosc pre bolnavul și patim' lui, form'a bôlei și medicină. Repetămu, ca noi aflâmu de lipsa, a ne rogă neincetatu, că Mantuitorul lumii sa ne dea tuturor cugete că acelea, preste cari sa umbrăsa bună placere a lui Domnediu.“

Dupa acăstă demanda Patriarchulu vicariului seu generale, a inapoiă brosură reprezentantului Episcopului Brunoni. Cei patru Abati se radicara, se recomandara cu respectu și esira din Patriarchia, petrecuti de vicariul generale pâna la trepte.

Necessitatea insocirilor la români.

Pace ori resbelu? Acăstă este întrebarea, care se ventilează de prezentu în politică Europeană. Spiritele suntu iritate și ascăpta o criza politică, care să decida ori pace ori resbelu.

Ori și cum însă se va deslegă acăsta cestiu-ne momentosă, noi trebuie să ne pregătimu în favoarea binelui comunu, a întrebuintă cătu se poate mai bine binefacerile păcei; căci e sciu, cumca binefacerile acestea exploatale la tempulu sen, punu pre o națiune, pre o tiéra intréga, când acăstă fatalitate pentru omenire, resbelulu, e neincunguriabile, în poziunea de a suportă vicisitudinile resbelului, a cărei durată în tempulu de fatia e scurtă, cu multu mai usioru și facu a se restaură cu multu mai iute de loviturile, ce le-aru causă, decât s'ară putea face aceea, când omenii fără de a cugetă la tempuri grele, aru merge în calca loru de mai înainte.

Cetitorii ne voru trece cu vederea acăstă mică diversiune indata la inceputu. Vină nu este întréga a noastră, ci mai multu a situatiunei, carea dispune pre omu a nu perde din combinațiile sale și la lucruri de felu pacinu ceea ce e mai reu, resbelulu.

Sa ne intorcemo asiă dura privirea dela politică cea mare, care vrea sa croiescă sörtea statelor, și sa ne cautămu la starea noastră prezentă, care pâna acum e pacinica, precum o dorim și în viitoru, și sa vedem ca cum amu puté exploata mai bine binefacerile păcei, de care ne bucurâmu, pentru de a ferici națiunea și patria in care trăim, punendu în o stare mai buna pre individi și familiu, a căroru buna stare e buna starea statului și a cărei fericire trebuie sa jaca la anima fia-căruia patriotu.

Fericirea unui poporu și bunastarea lui în tempulu de fatia nu se poate intra adeveru speră în altu modu decât prin o ajutorire reciprocă prin insocire și conlucrare, precum ne învélia și poetul cantându, că unde-i unul nu-i putere, dura unde-su mai multi cresc puterea și e în stare a invinge pedecile dusimanose. Cumca insotirea și conlucrarea pentru înaintarea șrescă-țăru secopu este neaperatu de lipsa acum mai multu că totu-déun'a, ne-o demustră lumea civilisata a apusului, care intra adeveru privesce insotirea în reunioni organisate, că o necessitate a tempului present, facendu-si-o de principiu, și de devis'a seculului nostru, pre care-lu numesc secululu insocirilor și alu reunionilor și prin urmare secululu ajutorărei. Ieră déca apusulu European, care atât materialminte, cătu și spiritualminte stă pre gradulu celu mai inaltu a culturei au cunoscetu insocirile și reunioniile de o necessitate care condiționează progresarea spirituale și materiale și chiar existența poporului, atunci cu cătu mai multu noi, cari suntemu atât spiritualminte cătu și materialminte cu multu mai inapoiati firesc nu din vină noastră, ci din vină vitregităție tempulu trecutu, avem trebuita și datorinlia a respectă acăstă conditioane a progresării omnilaterale și putem dică a existenței noastre națiunale și a imită fără întârziare insocindu-ne în reunioni pre cämpulu sciștielor, alu industriei și alu agricultorei; căci numai insocili și intruniti vomu putea ajunge la o tinta dorita, și vomu putea progresă amesuratul cintielor tempului.

Cu bucuria vedem ca Transilvania noastră, de-si se numea de unii calatori străini patria ur-

silor, totusi ea n'a remasură surda la vocea tem-pului, ci precum amu aretau cu alta ocasiune, în acăstă pretiuită șofia, patria noastră inca să a petrunsu de devis'a seculului presentu au cunoscetu necesitatea reunionilor și a incepulu a imită apusulu și a se insoci în reunioni bine organizate mai în toti ramii vieții sociale.

Ce se tiene însă de reunioniile din patria, a-cele parte mare suntu inițiate prin conlocutorii nostri de alte naționalități. Reuniunile acestora contribue multu la radicarea bunei loru slări, dar nu la avantajul nației noastre, său de contribue ceva apoi forte putieni. De vremu sa progresăm și sa ne luminâmu și sa dâmu și noi contingentul la cultură patriei comune, apei trebuie să punem singuri mână la opera acăstă, sa ne ajutămu noi însine și ne va ajută și Ddieu.

Deci că sa ne putem ajută trebuie să ne insocim, să facem reunioni, căci unde-su doi putere cresc.

S'a făcutu intru adeveru și din partea românilor inceputuri frumosé în privintă acăstă. Avemul de modelu Asociația Transilvaniei pentru literatură și cultură poporului și reunioanele fețelor din Brasovu cu funduri marisiore a căroru venit are rezultate imbucurătoare. Avemul și alte reunioni literale și industriale despre care amu amintit cu alta ocasiune și le urâmu o viață lungă și imbeliugata dorindu-le fructele cele mai frumosé; însă pentru de a seversi unu lucru bunu, solidu și stalornicu trebuie să incepem edificiul din fundamentu și asiă radicându-lu proporționalitate in tote părțile sa-i punem unu coperisul tare, pre care sa nu-lu sgudie și petrona tempestătilor tempului viitoru, cari aru pericolită zidirea intréga, va se dica, sa asociamă mai întâi poporul în reunioni bine organizate, sa-i punem o baza solidă a existenței sele ce se va putea numai prin asociatii — și asiă asigurându-i existența, elu se va aventă în scurtu la celu mai inaltu gradul culturei spirituale contribuindu și prin acăstă la înflorirea patriei.

Dică însă unui că existența poporului fără vre-o dubietate este asigurata; căci de n'a perit românum, când venea ordele barbare că locuștele preste elu, acum în tempulu luminării, alu eglițătiei și alu libertăției nu e vorba de o perire său de o pericolitate. Si eu o-a-siu dorit acăstă din tota inimă, însă starea de prezentu a poporului românu, cari progresă în cele materiale că răculu, me face a crede și a me intimidă, că deacă va merge totu asiă apoi tempulu de fatia alu libertăției și alu naționalităției va sgudui existența noastră națională și o va pericolită, nu prin ordele barbare, căci puterea pumnului nu mai e în stare a nimici o națiune, ci prin sine insuși. Massa poporului nostru că și ceea-lalta massa a celor-lalte popore din tiéra inca e neculta. Cultură tempului prezentu nu l'a pututu lumină inca, pentru că cu durere trebuie să constatămu, noi nu amu vedintu și nu vedem din partea acelor ce au destinele tierei astădi în mâna, o nisuntia spre acăstă în favoarea poporului nostru. Politică trebuie sa aiba și aici intăiere și ea în angustitatea ei ne amenință și putenele mijloce de cultura, voindu a face mijloce politice din tresele. Deci nu e mirare déca cultură, carea are să se strângă la noi prin atâta pedeci, arunca mai întâi partea cea rea, cu carea strica moravurile, și apléca pre popor la vîtu. Nu e mirare deci, déca se plângu unii și altii, că tempurile suntu grele, și li e frica că va veni în scurtu la sépa de lemn. Acăstă frica este fundata, căci se aruncănumă numai o privire la români de prin comitate mai cu séma cum si macina puterile ce abia li le da natură, înăndu-le ujii din proprietării cei mari prin procese urbariale mosiele, angustându-li-se alte drepturi de castigu, nedeschidiendu-le nimenea ochii la isvoré noue; de acă lips'a, de acă desperarea, indolentia în fine darea spre betia cu toate urmările ei cătu de funeste.

Averea materiale le-a scăditu și scade pre dt ce merge și voru și puteni cari se voru putea fali ca în tempulu de fatia să a imbogălitu.

(Va urmă)

Evenimente politice.

Mercuri s'au încheiatu sesiunea dietale și joi au fostu membrii din ambe casele în castelulu regescu în Bud'a, unde Maj. S. a rostitu cuventul de tronu de încheiere.

Delegaționile și terminarea siedintele în ore o căteva dile mai nainte. Bugetele votate de aceste corporații suntu: pre partea tierilor reprezentate în senatul imperial 56,927,396 fl. pre partea Ungariei și tierilor sotie 24, 398, 620 fl.

In dilele din urma cancelariulu imperial Baroniul de Beust s'u înaintat la demnitatea de conte, că semnu de recunoștință pentru merite.

De mare importanță este sanctionarea legii de înarmare și denumirea Archiducelui losif de comandante superiore alu gardelor (Landwehr) unguresci, cu cari sta în legatura unu mandatul alu M.j. Sele îndreptat către armata, datat din Bud'a dela 5 Decembrie care se incepe cu cuvintele: „Monachi'a are lipsa de pace. Noi trebuie sa scimă a o sustină“.

Pacea Europeană este amenintată acum în oriente. Există unu conflictu între Pórtă și Grecia, care pâna acum este destul de ascutit. Incidentul acesta se dice ca a provocat puterile a-si arată eveneușea constelațione la eromperea unei crize. Pre partea Portiei se vede a stă Francia, Anglia și Austria. De acă se deduce mai de departe ca Russa și cu Prussia voru merge mâna în mâna, Bursa e forte neliniștită.

Dietă Ungariei.

In siedintă a casei deputaților dela 30 Nov. după susținerea protocolului din siedintă trenta se cărează rezultatul alegerei membrilor croaților în comisiunea pentru înarmare; se cetește raportul comisiunii finanțiale în privintă salariilor profesorilor dela universitatea din Pest'a; se cetește raportul comisiunii centrali pentru pensiunile comune; despre noua regulamentu alu casei și despre espropriație in Bud'a Pest'a.

Cetinduse raportul în privintă canalul Beg'a și a drumurilor de feru, întreba Deak pre reprezentantele regimului subsecretariu de statu Hollán, care drumu de feru aru și mai de doritul dia considerațiuni strategice? pentru ca fiindu-se acăstă de înarmarea tierei, acea lină trebuie clară mai curendu, carea aru contribui mai multu la apararea tierei. Reprezentantele regimului recomanda linia Sátoralja-Ujhely-Przemyslana pentru strategia și altele, că mai potrivite pentru comerciu. Dupa unele objectioni și asternerea unei rezoluționi de mai nainte, toate contrarie proiectării lui Hollán, se decide a se tipări proiectul și propunerea de rezoluție în privintă drumurilor de feru și apoi trece casă la ordinea dilei; adecă la pertratarea casatorielor mestecate carea cu putene modificatiuni se primesc in desbaterea generale și speciale.

In siedintă din 1 Decembrie a casei maghiarii fundu la ordinea dilei legea pentru scările poporale, se primește in desbatere generală și in cea specială două capitule, fără nici o schimbare. Episcopulu gr. cat. dela Oradea mare Jos. Papu Szilágyi saluta cu bucuria legea, și pentru ca în lini'a prima, sâracului popor românescu va sa îi folosescă; doresc însă o accentuare mai puternica a crescerei religiose. Cându sa puse legea la votu in desbaterea generale toti episcopii au votat contra.

In casă deputaților să facu interpellări din partea dep. Miletics pentru cerere a incheierei incepută a supra unui emigranti serbesci, carele e detinutu in arestul de autoritățile unguresci, cu toate ca elu se cere că sa fie estradat autorităților serbesci. Si monyi interpelăza déca există vre unu cartelul de estradare de emigranti între Serbia și Ungaria. Miletics mai interpelăza despre desolverea reprezentantei municipali din Neoplanta.

Se cetește a treea óra proiectulu de lege pentru naționalități și apoi se primește in desbatere generală și speciale proiectulu de lege pentru inaștigarea Metropolei gr. cat. române și a episcopilor ei sufragane.

Se desbată și se primește apoi proiectulu de lege pentru clădirea drumului de feru Oradea — Clusiu — Brasovu. In fine ajunge cestioanea cea momentosă la ordinea dilei cestioanea uniu și Transilvaniei cu Ungaria. In desbaterea generale celu dintâi o atore e

E. Macelariu. Densulu desfășoară, că asternându dimpreuna cu alti consoli ai sei unu conclusu pre més'a casei, nu a fostu condusu nici decum de tendinție separatistice. Nimenea nu vrea a se atinge de integritatea coronei unguresci, nimenea nu vrea sa provoce ostilități între deosebi-

tele naționalități. Între proiectul din desbatere și între conchusul proiectului de densulu și consotii diferenția e numai la parere. Ambe doresc, că unionea cu Transilvania sa fie mai intimă decum s'a fostu facutu prin diploma leopoldina. Diferenția o astă densulu numai în punctul de mancare. Această vrednu sa o lamentea și punendu în indoieala valoarea legii de uniune, presedintele lu chiama la ordine. Această se repetă de către oră vrea deputatul să argumenteze aducându-i aminte și de unu § din regulamentul casei. Incidentul a provocat neliniște și sgomotu, iera Macelariu dice, că deca în casa nu e libertate de vorbitu, renunția dela cuventu.

Popoviciu dice ca presedintele nu are dreptu să oprescă pre oratoru, deca acestă din intemplare are alta parere și nu că cea a presedintelui.

Nyáry face propunere sa lase pre oratoru să termine cuventarea sea, căci după aceea se va vedea deca propunerea sea e de a se primi său respinge.

Macelariu și continua cuventul între sgomote mari.

Contele Bethlen vorbesce pentru proiect. În cunfu opritu de sgomotu mare dela cuventu din cauza ea vrea sa cetește. Ne facandu insă casă concessiunea acăstă, ce de altminteră o face cu acei ce nu sciu limbă — renunția dela cuventu.

Rannicher în o cuventare fără frumosă cere amenarea desbaterei acestui proiectu, elaborarea unui a mai bunu și mai cu privinție la trecutu.

In siedintă de sără.

Hosszu declară, ca pre cătu cei-a-lalli propunetori recunoșcu legalitatea și necessitatea uniuniei și densulu de parerea loru. Nu aderă la convocarea unei diete ardele. Sesii voru să se sustena privilegiile loru de siepte sute de ani, densulu insă doresc egalitate drepturilor. Cred că pre sasi i va dura fără pentru, ca nu-si mai alegu pre comitele, insă ei au dreptu de a-si alege judecă regesci. Primesc în principiu proiectul.

Borlœa dice ca nu poate luă parte la desbatere, de ore-ce lui și celoru de o parere cu densulu nu li iertatu a vorbi.

Presedintele dice, ca cine vrea poate vorbi, dura cine renunția dela cuventu nu va fi necesară sa vorbesca.

Tisza Lad. e pentru proiectu.

Lazaru Petco cetește. Această da ansa la sgomote și la chiamare la ordine. Bonis dice că fiind acum în periodul de transacțiune sa fie iertatu celoru ce nu sciu bine ungurescă sa cetește. Venindu mai târdi Petco la cuventu se declară pentru propunerea lui Macelariu.

Zeyk renunția dela cuventu și röga sa facă în interesul patriei și altii asemenea (éjén).

Bogatielu nu combată autenticitatea legilor din 1848, de ore-ce densulu a luat parte la crearea loru. Insa ne voindu că o lege sa ramane litera morta, ci sa se presaca în carne și sânge, iera uniunea sa fie adeveră, trebuie sa se declară contru proiectului de lege. Densulu aru fi dorită că drepturile românilor cu deosebire și îndreptărirea egale limbistica a națiunilor ardele. Iene preste totu sa fie fostu recunoscute prin lege. Densulu insă nu a la în proiectu egală îndreptărire. Se alatura lângă parerea lui Rannicher.

Mai mulți deputati recedă dela cuventu la provocarea ministrului de interne.

Binder nu dorescă că proiectul din desbatere sa devină lege. Dupa ce arată cău de reușau să rămână în eroarea celoru ce aru fi de lipsă a le cunoscă cei ce au elaborat proiectul, se alatura lângă parerea lui Rannicher.

Vladu recunoște necesitatea redeschiderei dietei tranne. Se declară pentru propunerea lui Macelariu.

Berzenczy e pentru proiectu.

Babesiu pentru propunerea lui Macelariu.

Székely renunția de a vorbi. Trauschenfels e cu totul pentru proiectu.

Pascariu aru fi fostu de parere, că cu Transilvania sa se procedă în acela-si modu, după cum s'a procesu eu Croatiă.

Referințele Csengery mai recomandă odată proiectul. La votare se primesc de casă întrăga afara de români și unii sasi.

Ministrul de justiția declară că în scurtu va introduce și în Transilvania jurii.

La desbaterea specială se primesc proiectul cu putințe modificări. Dep. Hosszu exclama la pri-

mirea § 3 în desbaterea specială, ca primindu-se acestu §. sa ingropă speranțele nutrite de 20 ani.

Cuventarea lui Rannicher

În siedintă din 27 Noiembrie în cauza naționalităților.

Precum preste totu, cu deosebire însă pentru unu unguru, e fără greu, a fi unu cosmopolit, pentru ca cine vrea sa fie alu tuturor, nu e alu nimicu, asiă nu e pre usioru nici a se urcă la înaltimea abstractă a unui cetățeniu de statu, curatul, desbracatu de naturelul originii, limbei și credinței sele, ceea ce ne-au documentatua experiența din destul să la noi. Au fostu adca unu tempu, cându se cerea dela fia-care, sa invetie a avé simtieminte de unu austriac bunu. În zadaru; simtiemintelor nu le poti porunci. Această s'a documentatua în Ungaria în modu splendidu. Totu m'a pentru aceea fără indoieala ne va fi iertat să nouă, a nouă simtieminte de fii credinciosi ai gîntei noastre germane, cu atâtă mai multu, pentru ca nomai prin ardorea acestor simtieminte poate fi omulu incalzit de iubirea patriei, pote fi entuziasmatu de conștiința unui cetățeniu unguresc.

Atâtă pentru marcarea punctului meu de mancare'

Cestiunea, ce e la ordinea dilei, este în adeveru ună dintre cele moi momentosă, mai dificile, totu odata insă ea e și cea mai delicata. Dela deslegarea cestiunei acestei nu depinde numai multamirea, liniscea internă a singurateilor popore, prosperitatea întregului în conlucrarea vesela a tuturor membrilor, ci după parerea mea modestă poate sa depindă și existența și viitorul sistemelui prezintă a statului. Colo și dincolo, dincozi și dincolo de Laita se scole diferite naționalități cu pretenziuni, ce mergu mai multu mai putinu departe, care suntu mai multu mai putinu drepte și care parte nici nu se potu împlini. Ambele teritorie ale statului suntu tară despartite după sferea loru juridica; insă ceea ce se intemplă în o parte a imperiului, are înruriștia simtibila și asupra apărătorilor din vietă internă a celorlalte părți. Dara fia-care patriotu adeverat nu poate fără doru să trebuie — incătu i ieră chiamarea lui — să și lucre cu tota seriositate într'acolo, că, după ce au succesi opulu celu mare alu complanării după dreptul de statu, și cel'a-laltu opu frumosu alu păcei, complanarea internă, sa se aduca cătu mai curențu la îndeplinire multiamitorie.

In istoria dezvoltării omenimii se ivescu idei mari, cari misca tempulu și-i insemna direcțiunea, în earea — de-sfârșit a dese-ori intreruptu, a dese-ori ocolindu — are să merge înainte. Asiă au dominat ideia religioasă sculii întregi asupra tempului, au sedușu chiaru pre omeni pâna la nebunia, incătu că sa-i arate mai mare onore lui Ddieu, ei au purtat resbele nimicitoru unii în contra altoră pâna cându în fine libertatea credinței i-si facă ale, și ideia serbă după unu tempu indelungat, în care prin abusu său întrebuintată de servitoré pentru alte scopuri mărsiave și fără egoistice, — serbă, dicu, în fine în splendoră curațeniei sele triumfului victoriei.

Asiă domnește astădi ideia naționalității. Este o miscare, său deca vremu să dicem asiă, o morbositate a tempulu, a cărei însemnatate nu trebuie să o prețuiu mai multu, dura nici mai putinu, decum este. Ea semenă în privința ființei interne în fără multe cu ideia religioasă.

Amendou suntu puteri spirituale, pentru aceea cu atâtă mai puternice. Precum e credința, asiă și limbă, că susținătorii naționalității, este bunul celu mai vechiu și neinstrainăru alu omului, e o putere internă, înaintea cărei în fine totu trebuie să devină rușinată ori-ce putere esterna. Pentru aceea fără bine și nimerit u disu unu autoru escelinte unguresc și barbatu de statu:

Nationalitatea este că și religioasă uno lucru alu iniției și asiă se tiene de afacerile acelea, care nu se potu decide finalmente prin puterea voturilor majorităției, ci numai pre calea cointelegerii imprumutate. În lucruri de acelea, care privescu la simțu, la omulu internu, la drepturile neinstrainăre ale unei comunități, chiaru și după convingerea mea internă nu e nici o majoritate, fia cătu de mare, destul de tare, pentru de a prescrie omului, a prescrie dizeritelor gînte — deca acestea au ajunsu odată la deplină cunoscinția de sine înseși — pre durată legea voinței sele.

Ceea ce au exprimatua patriotul unguresc e, numai cu alte cuvinte, totu aceea, ce au disu ma-

rele reformatoriu germanu înaintea Imperatului și în perioadă, înaintea tuturor celor mari și potinții:

„Nu este consultu a face ceva în contră conștiinței; eu nu am incărca, aici stau.“ Asiă ne poate umbla și nouă, deca se cere, sa ne dâmă conștiința nostră la unu lucru, în contră căruia se revolă conștiința.

Insa tocmai pentru aceea să cunoscem cunătă mai multu în ori ce altă direcție ponderosă datorintelor noastre.

Noi toti ne simțim că cetățenii patriotiei preterenul coronației ungurești. Că atari putem dizeră, fără tare în opinii și parerile noastre, cu deosebire deca, plini de neîncredere unii către alții, nu scînu astă călea cea adverată a cointelegerii; insa prelungă tota disparitatea de opinii totusi sa existe și trebuie sa existe o legătură tare, care ne legă pre toti la oală, iubirea de patrie, entuziasmul pentru înflorirea, puterea și marimea Ungariei în legămentul pragmatic cu Austria, cu unu cuventu iubirea și devotarea pentru principiul și patriei cărei suntu gală și aduce oare sacrișii, numai să nu se ceară de la noi o impossibilitate morală. Asiă dera cum are de a se deslegă cestiunea naționalităților, — căci despre acăstă e vorba și nu numai despre legea limbii — că de o parte să satisfacem demandării celei mai înalte a conceputului adeverat de scopul statului — căci acăstă e unu imperativ categoric pre care trebuie să-lu recunoștem și despre care nu poate fi dispută — era de alta parte să corespundem și cerintelor și lipselor dizeritelor naționalități de preterenul statului?

Acăstă firescă e o cestiune dificilă, însă poate ca totusi să aru puté deslegă bine, mai usor, decum se pare la întăriprivire. Sa reprimu la ideia religioasă, cu care are ideia naționalității o asemenea asiă mare internă. Aceea sau multamită mai peste totu, celu putinu în principiu; ore nu s'ară puté multamită în asemenea modu și ceastă? Ce ceru ele amendou? Libertate deplină de a se miscă, insă nu numai pentru unii singurători. Oare nu aru și tocmai ridiculu, cându aru vrea sa dea cineva în diu'a de astăi libertate religioasă numai individuale? Tocmai asiă nu e de ajunsu în diu'a de astăi pentru singurători naționalități îndreptări și libertate numai individuale personale.

Insa mi se va objectionă, ca dora noi nu putem separa teritoriile deosebite, nu putem darabi teritoriul statului scie Ddieu în căte chilii de naționalități, că astfelii singurători părți, desfacandu-totu mai tare de intregul, sa cada prada vecinului pănditoriu. Fără bine, me invioiesc pre deplin. Dar' ore biserică are vre unu teritoriu propriu? Si nu are ea că comunitatea regulată și membrata o viață organică, nu are o constituție corespondătoare scoperilor ei? Nu este ea tocmai atunci și acolo, unde servesc curatul numai chiamării sele, o putere, inca mai tare și mai durată că constituția statului cu totă mijloacele loru de putere?

Biserica nu trebuie să formeze statu în statu, dera nici statul insu nu trebuie să fie biserica, sa o supuna curatelei sele său să o controleze sub titlu de dreptul suprinspecțiunii; tocmai asiă de putinu nu se potu dă naționalităților singurători drepturi de statu; insă și statul insu sa nu umble să absorbe cumva nici chiaru naționalitatea cea mai mică, fia pre calea legelatiunei sele prin alte mijloace.

Libertate, deplină libertate între marginile scoperii supremu alu statului, care (margini) trebuie marcate împede și determinat, — acăstă mi se pare a fi unică cheia adeverată și potrivita pentru de-legarea cestiunei naționalităților, ya sa dica, de-slegarea cestiunei acestea, celu putinu după cum vreau sa o pricepu eu, e conditionata dela deslegarea cestiunei de libertate în statu. Sa facem o ordine buna municipală cu o lege despre organismul și sferea de activitate a municipiilor, că sa vada lumea, ce intielege în adevarat legătura noastră sub principiul multu laudat și a unitonimii municipiale și cum vrea sa o intrebuităze acăstă pentru viață practica, pentru ce este adeverat ceea ce su disu pre stimatul ministeriu con-nunțu în primă seara epistolă de salutare către jurisdicțiuni, ca deca libertatea în ultimă ei analiza nu e altu ceva, decătu dreptul autocratiei.

Sa introducem institutul publicitatii și a procesului verbatu în toti ra-

mii jurisdicțiune, îsa aducem legi despre dreptul reuniunilor și adunările, că să se vadă, ce intielegem în adeveru și sub libertatea acestea, să avanțăm cauza cea sântă a instrucțiunii și popularia să a progresare spirituală, pentru că nu e nemica ce aru putea complană asiatică bine opozițiunile dintre naționalități și aru putea raportă totu odata invingeri morale pentru limbă ungură și pentru literatură ei, care infloresce totu mai mult, că puterea culturei. Atunci, după ce voru fi implinite condițiunile acestea premergătoare, de sigură va fi unu lucru cu multu mai usitor și mai avantajosu, a regulă deplină cestiușa naționalităților, care va fi deja de jumetate deslegată, decât le aru putea succede vreodata acăstă projectelor de lege, ce le avemu înaintea noastră, care tōte i dău limbei ungurești de statu unu teritoriu de putere pre mare, eara tuturor celorlalte limbi din tiara unu câmpu de dezvoltare pre tiermurit.

Din tōte aceste motive credu eu, ca pâna nu va fi regulată legalitatea cauza autonomiei comunale și municipale și pâna nu se va fi satisfacutu celu putieni în momentosele privinție amintite cestiușilor unui statu, în care în adeveru e libertate și cultura, pâna atunci dicu credu, ca orice incercare, de a deslegă în modu multiamitoriu cestiușa naționalităților în patria noastră, inca și astădi este pre timpuria și resultatele, ce se astăpta, după parerea mea nu voru fi pre favorabile nici imbucurătoare. Cum e de dificila chiaru numai cestiușa limbei, se pote vedé deja din lucrul acesta fapticu, ca spre deslegarea ei sau compusu dejă patru ba cinci proiecte, fără sa fia sciutu baremi unulu află calea cea adeverata.

Pentru aceea a-siu fi dorit, că mai bine de nu aru fi venit articolul acestă, căruia i se da numele celu pomposu a unui proiect de lege despre egală indreptătire națională, — înaintea casei, mai cu seama acumu, cându fatia cu multimea afacerilor, care astăpta a fi pertractate, nu pote a-flă omulu nici timpulu nici linișcea receruta, care sa cere negrescu pentru preconsultarea unei cestiușe asiatică momentosă.

Mai rămâne numai, de a privi obiectul ce-lu avemu înainte-ne, și din punctu de vedere juridicu și alu relationilor Transilvaniei. Transilvania posede în articulul întâi din an 1847 o lege despre întrebuintarea limbei ungurești, unde i se dă acestei unu terenu largu juridicu, unde însă totu odata se otăresce, că tōte jurisdicțiunile tōte locurile de judecătorii și oficiile civile atât la pertractările loru și la conceparea protocoleloru, cătu și în raportele și emisele loru sa se folosescă în mijlocul nationei sasesci de limbă germană; în privința comunicatiunii cu alte jurisdicțiuni însă s-au lasatu națiunea in usul, ce l'au observat pâna aci. Prin urmare noi avemu o lege, unu terenu care juridicu, pre care stămu; o lege, care nu au datu sasiloru vre-o concessiune, nu i-au agonisit vre-unu castig, ci numai i-au operat și sculit in dreptul loru inascutu, ce l'au avutu totu-déun'a, in dreptul întrebuintării limbei maternă in tōte afacerile din vieti loru publică. De cându locuiescu sasii in tiéra, și de atonci suntu preste siepte seculi, nu i-au superat in dreptul acestă nici unu regim, nici un corp legistativu, nici unu regim arbitrar; astădi suntemu prim'a data aici in poziunea cea durerosă unde trebuie sa vorbim in contra unui proiect de lege, carele nu vrea numai sa restranga națiunea in usul avitie alu limbei germane, ci vrea sa o silăsească chiaru, a se folosi și acolo, unde pâna acum nu au fostu nici unu casu, de limbă ungură, carea pre teritoriul, ce se numesc Sachsenland (municipiile sasesci), nu e reprezentata fără celu multu prin 30.000 de cetăteni risipiti, caro vorbescu ungurește, pre cându ceea-lalta poporatiune întrăga, a cărei numeru trece preste 300.000 de suflete, nu pricepe să nu intielege fără mai numai limbă sea maternă, carea e să cea germană să cea română.

Tienendu minte promisiunea cea săntă, ce o au datu legalitatea ungură in anulu 1848, declarându in articulul 7, că Ungaria e gata de a sustine tōte legile și libertățile acelea deosebite, care, afara de aceea, ca nu vatema deplină intruire a ambelor tieri, favorizează libertatea și independentia națională; tienendu minte mai incolu, ca inca abia s-au inceputu negotiațiile despre determinațiile deosebite pentru imprimarea uniunii Tran-

silvaniei cu Ungaria, cugetându in fine, că — că sa retacu pentru securitatea tempului alte multe dechiarări soleme — și corona nu are dorință să intenționea, că cestiușa uniunii sa se desleze numai la parere după litera morta a legei și asiatică sa aiba și urmări dubii, ci că aceea sa se desleze in modu duraveru luându-se in considerare toti factorii vitali, cari sa participe cu deplina incredere la deslegarea acestea: nu amu fi credință, ca va jacea vre-o data in intenționile dietei ungurești, că sa vrea sa decida o afacere asiatică momentosă, ce tăie asiatică adencu in vieti, sa se decida dicu dejă acum si pentru Transilvania și inca numai asiatică in trăcatu, fără de a se aminti in projectul de lege nici baremu numele acestei tieri.

Afacerea acestea însă tăie cu atâtă mai adencu in vieti intregei poporatiuni neungurești, care formează majoritatea superioare, cu cătu in tiéra pâna in diu'a de astădi se bucura in fapte tōte trei limbile, cea ungură, germană și română ună cu altă și fatia cu statul de egala indreptătire, și esperiția ne arata ea in modul acestă nu suferă nici administratiunea, nici jurisdicțiunea, nici puterea regimului, ba inca — ceea ce e în crul principal — liniscea tăierei și multiamirea cetașenilor sei și află tocmai in aceasta agala indreptătire de limbi radimulu și garanția loru cetașare, pentru ca la noi in Transilvania religiunea, limbă materna și numele ereditu dela protoparinti suntu nice bunuri mai prețioase decât ori-ce, și bunurile acestea se padiescă pâna și in colibă cea mai seraca că unu sanctuar.

Conducu de demandarea neinvincibilă a unei datorințe seriose, basata pre convingerea cea mai intima și pre precugetarea cea mai matura, trebuie sa me rogu forte, respective sa propunu, că sa binevoiescă stimată casa, a lasă la pertractarea proiectului din cestiușa Transilvania neatinșă; de căndu s'arū decide altminteră, me silesce conștiția, a dechiară solemnă, că eu și cei de o opinie cu mine nu vomu vota pentru nici unu proiectu.

Evident vellem vobis placere, sed multo malo, vos et nos salvatos esse.

Varietăți.

* In dilele trecute sau telegrafatul din Sibiu unelui foi din Pest'a, ca aici in Sibiu s'arū fi confiscat o multime de proclamatiuni române, care aru fi trecutu din România aici. Lucrul nu se are asiatică, ci acelea au fostu numai nice scrisori de simpatia, ce le-au tramsu vre-o căti-va români de preste carpati in privința pronuntiamantului și a procesului urmatu de aci. Acestea sau intemplatu dejă de vreocătevă septamâni și scrisorile aceleia sau publicat u si in unele foi române din Transilvania. Asiatică dara nu au fostu alte, de cătu o unica confiscare a unei scrisori de feliu acestă.

** Drumul de feru pâna la Alba-Iulia era să fi gata inca de multu, asiatică incătu sa se pote deschide in 15 I. c. st. n. Sau fostu facutu dejă și pregatiri spre scopul acestă. De la Pest'a se asteptă sa vina Esc. Sea. d. ministru de comunicatiune cu mai multe notabilități. Însă acumu sau schimbă trébă. Pregatirile s'au sistat, și timpul deschiderei drumului de feru sau amanat, pâna cându? nu se scie; și acăstă pentru ca inca nu aru fi gata pre deplină și aru trebuu repărate inca nice poduri.

** In urmă unei înșinări din partea directiei pentru telegafele și postele României comunicatiunea diligintelor intre București și Giurgiu, apoi intre București și Brașov de aci înainte se va efectua prin regimul României. Diligintele plăca din Brașov la București in tăta Marti'a, Joi'a și Sâmbătă la 8 ore dimineață; eara dela București la Brașov in tăta Marti'a, Joi'a și Dumineacă la 2. ore după amedi.

Din Brașov incăce la Sibiu, Alvinția, Alba-Iulia și Cluj se voru promova călătorii prin diligintele lui Franciscu Ludovicu din Brașov, carele impreuna cu d. Vitasini, in urmă unui contractu încheiatu; sau ingrijitul pentru cele de lipsă, că doritorii sa pote călători cătu mai comodu și mai iute.

** In Galicia la Wieliczka a eruptu o vena de apa in salinele de acolo. Troanele ce s'au fostu facutu spre impiedecarea astăru felin de intemplări, cari aici nu suntu rare, nu folosira nemica. Dau-nă și pericolul e forte mare atât pentru orasul Galicia, cătu și pentru salinele de acolo; locui-

torii din Galicia se pregatesc spre emigrare, și cei 900 de lăzători se voru transporta la alte saline din Galicia.

22—1

Concursu.

Pentru ocuparea posturilor invatașesci din următoarele comune sa eschide concursu pâna in patru Septamâni după intei publicare esita in această foie.

- Berzava cu salariu de 157 fl. 50. cr.-6. sinici de grâu, 6. de cuceruzu. 30. Centinari de fenu, 12. orgii lemne de focu.
- Ilteu, cu salariu de 120. fl. 9. sinici de gran 9. de cuceruzu, 2. mesuri de madiare, 30. centinari de fenu, 12. orgii lemne de focu.
- Monorostia, cu salariu de 100 fl. 5. sinici de grâu, 5. de cuceruzu 2. mesuri de madiare, 100. portiune de fenu, 12. orgii lemne de focu.

Doritori de a ocupă acestea posturi, voru trame concursele sele instruite cu documentele prescrise și adresate către Venerabilul Consistoriu greco-orient Aradu, la subscrișu.

Semnatu in Totvaradă, in 25. Noiemrie 1868.
Iosifu Belesiu
Protopr. și Insp. distr.
de Scôle,

23—3

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunilor vacante de invatașori din comunele Sustra, și Topla, in Protopresiteratul Hasziasiolui se scrie prin această concursu, cu această staționi suntu impreunate următoarele emolumente anuale:

- Sustra.
a) in bani gata 63 fl. v. a.
b) in naturalii: 20 metri de grâu, 20 metri de cuceruzu, 50 punti de sare, 50 punti de clisa, 15 punti de lumini, 8 stângini de lemne, 4 jugere de semenat, 1 jugeru de grădină, și cuartiru liberu.

II. Topla.

- in bani gata 21 fl. v. a.
b) in naturalii: 6 metri de grâu, 16 metri de cuceruzu, 50 punti de sare, 50 punti de clisa, 10 punti de lumini, 8 stângini de lemne, 1 jugeru de grădină, și cuartiru liberu.

Doritori de a ocupă vre-unul din acestea posturi de invatașori, suntu avisati recursurile loru indiestrate cu documentele prescrise și adresate către Venerabilul Consistoriu Aradu, a le trame subscrivări pâna in 12 Decembrie a. e.

Bellinz 11 Novembre 1868.

Constantinu Gruiciu,
Protopresv. Hasziasiolu și district.
Inspectoru de scôle.

18—2

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunii de invatașor la Vam'a-Buzeului cu salariu de 160 fl. v. a. și cuartiru naturalu, se deschide concursu. Doritori de a ocupă această stațiune, voru adresă concursele loru la subscrivări pâna la 6 Decembrie a. e. cu documentele: ca suntu de religiune gr. or., ca au absolvat cursul pedagogicu, ori clericalu, in institutul archidiocesanu său celu putienu 4 clase gimnasiale, și ca cunoscă limbă magiară, fiindu ca are sa suplină și pre notariatulu comunei.

Brasov 22 Novembre 1868.

Inspectoratul districtual scolaru gr. gr. alu Hidvegului.
Ioann Petricu,
Protopopu.

19—2

Anunțiu.

Subscrivări i-si ia onoreea de a face onor. publicu cunoscutu, cumca si-a deschis din 1 Decembrie a. c. cancelariu de advocatura in Sibiu, pre „Vizu“ Nr. 198, la portă de feru, unde s'au aflatu înainte cancelariu Dr. Rott, — rogandu-se totu deodata de increderea onor. publicu.

Sabbiu, in 4 Decembrie 1868.

Ioanne A. Preda,
advocatu.

Bursa de Vienn'a.

Din 30 Novembre (12 Dec.) 1868.
Metalicele 5% 58 75 Act. de creditu 137 50
Imprumut nat. 5% 64 50 Argintulu 118 75
Actiile de banca 660 Galbinulu 5 71